

ולפ"ו צעיקר' דדינא דגס המחבר פסק בדעת רוב הפוסקים אך דנר' מדהבי' דעת הר"ש וז"ל לחוש לשיטתו לחומרה ובמש"כ הט"ז בסק"ה. ואפשר דדעת רמ"א לפסוק בחימרה על שי הפירוש שזכרנו וכן נכון עכ"ל וכ"פ התניא בש"ע שלו פט"י י"ט דים לחוש לפי הר"ש וז"ל ונכון להחמיר. וכיין דנחבאר דחין לחוש לפי הר"ש וז"ל מעיקר הדין. אך מלד החומרה נראה דרק לבתחלה יש לחוש לפי הר"ש וז"ל אבל בדעבד סיני דליכא תקנה כדי שלא יצוהו כמה שמוות הקדושים לדי גמיה בודאי דיש לסמוך על דעת רוב הפוסקים ובפסק הרמ"א ז"ל סיומא דכך פסקא בגלל טפת דיו לחוך ד'. חס הטפה הוא כמלא חות קטנה חף שלא נשתנה נורת הד' כגון בגדולה שגס ע"י טפה כחות קטנה לא נשתנה נורתו והתינוק קורא ד' מ"מ חין לבטח על קריאת התינוק ולהלל וכל"ל. ואם הטפה קטנה פחות מכמלא חות קטנה חס נשתנה נורת הד' כגון שהיה ד' קטל" ע"י נקודה בעלמא נהפך נורתה לחות חס' והתינוק קוראו חס' זה לכל הפוסקים פסול וכל"ל :

כיון נשתת' האות ואין התינוק קוראו להלכתו פסול. אבל חס לא נשתת' האות והתינוק קוראו להלכתו לא כשר גם לר"ש וז"ל כי נהי דהוי רגל לשיטתו מ"מ כיון שזרת האות לא נשתנה והתינוק קוראו ד' כשר. אבל חס נפל דיו כמלא חות קטל" נלע"ד דגם אם אין התינוק קוראו חס' מ"מ פסול דהוי כמו שאנו יודעים שאנו כתיקונו דלא מהי קריאת התינוק ה"י כיון דליכא כמלא חות קטנה ואנו יודעים כי זה הוי חס' ותמונת חס' לו לא מהי קריאת התינוק וכחמור. ואם כיום אנחנו בזה ח"כ כידון דידן דנפל מפת דיו קטנה מאוד בחות ד' ולא נשתת' הד' כלל וליכא כמלא חות קטל" והתינוק קוראו ד' להלכתא כשר גם לשיטת הר"ש וז"ל :

אמנם גם חס נחמר דלר"ש וז"ל גם בטפה כל דהו הוי כמו שאנו יודעים בצירור שהוא חס' (וכנראה קל' מלשון הכ"ח) ולא מהי קריאת התינוק מ"מ הלא נודע כי הרמב"ם וסמ"ת ומרדכי וכו' ומחירי והסמ"מ בחות ד' וסמ"ג (מדדחו שיטת סירושלמי דבע' מוקף נויל גם בפנים מש"ס דילן דלא משמע קו. וזה רק לפירוש הכ' דרש"י וז"ל וכמנחה שם בב"י וז"ל) הסכימו כולם דכח"ל גם כרגל השמאלי חס לא נשתת' מלא חות קטל" פסול וכן פסק הכ' וז"ל שם :

אם כי בש"ע שם סעי' ע"ז ב' וז"ל. חס לאחר נכתב בו יקב כחוך ההא' כי כבר הפ' יקב כל תוכו כו'. אבל סירושלמי משמע שגם בפנים לריך שיחא מוקף קלף. יקב רגל פנימי של חס' חפילו לא נכתב ממנו חס' כ"ש כבר להר"ש הג"ה. אבל שאר פוסקים מחזיקין כמנה חות קטל" וסמ"ת להלכתא. (ב"י) עכ"ל. ולכאורה נראה כי דעת המחבר לפסוק כר"ש וז"ל ובמש"כ הר"א (רע"ט נט"ז סק"ח) יע"ש. אבל לדעתי העני' ח"ל נומר קן דכיון שהעלם בב"י וז"ל ומיהו לשנין הלכה לא דחין כל הני רביותא מקמי הר"ש וז"ל ע"כ. וא"כ ח"ך נחמר דבש"ע חזר לפסוק כר"ש וז"ל לקולה סיחודאי נגד כל הני רביותא ונפרט בכל תורה. ועוד יש מהדיוק כמה דשינה מלשון הסוד שם י"ה רפ"י יקב כל תוכו כשר ובש"ע השמיט תיבת י"ה ח"ך כרז בהמא דכשר חפילו יקב כל תוכו. ועוד מה זה בסיים כבר לר"ש וז"ל כיון דדעתי לפסוק כוותי' ה"י לי לבחוס דכדיו למשן לחשוב דעתו ברבים ולא לפרש דפסק סיחודאי. ועוד הנמא' לה כ' הרמ"א וז"ל וי"א דכדרכו בב"י שהולק על המחבר ולוחה נלע"ד כדור דגס המחבר פסק כהני רביותא (גם הכ"ה שם הניח ב"ע כי לא הסכים דעתי הקדושה לפסוק כר"ש וז"ל) ולוחה סתם מהר"ם דכדיו דכשר חפ' צעיקב כל תוכו דזה פס' הכ' דרש"י וז"ל. ואח"כ כו'. אבל סירושלמי משמע שגם בפנים לריך שיחא מוקף קלף וזה פס' קמא. וזה כ' יקב רגל הפנימי כו' חפ' לא נשתת' חלל כ"ש כבר להר"ש. להורות בזה לפירוש הר"ש וז"ל י"ה לקיים דברי סירושלמי. ודמו בדבריו הקדושים דרק לר"ש וז"ל כשר. וע"ז ב"ה הרמ"א וז"ל לפרש דבריו הקדושים דרק להר"ש וז"ל כבר אבל שאר פוסקים חולקים ומחזיקים כמלא חות קטנה. וסמ"ת להלכתא. וכמו שהעלה בב"י ואין כאן שום חזרה כלל"ד בפ' דברי הש"ע בס"ד :

אולם צריכה הדתי לשיטתה הוא נקודה קטנה פחות מלוח קטנה וגם נורת הד' לא נשתנה והתינוק קוראו להלכתו לדעתי לכ"ע גם להר"ש וז"ל כבר כיון שלא נשתנה לירות האות יס"ל. וגם חס כימי דלר"ש וז"ל חס' קן מ"מ קי"ל כרוב הפוסקים החולקים עליו. ואך מלד החומרה יש לחוש דר לבתחלה אבל לא בדעבד סיני דליכא תקנה כגון בתפילין ומצוות ולוחה כידון דידן שגס טפת דיו כחוך האות ד' לאחר נכתבו ב' שיטות הראשונות והטפה היתה קטנה וי"א נכתב על נורות הד' והתינוק קוראו כתיקונו. הסכימו גם כשהם י"ה יצוהו שמוות הקדושים לדי גמיה וקיינו בבשרותן יקדושהן כמנ"ל להלכה ולמעשה שם ד'.

ל"ח ע"א תוס' ד"ה הסכלת. יחית ימנן דבש"י ב' חסין לבו וב' חוסין דתכלת דלמא חגדילי' קפיד קר' חפ' הד' משהו וז' מההו כו'. בהקשרות יחית חס'. דשכלמא חס' היינו חומר' דתכלת או לבן לחור סגי בב' חוסין וגדילי' דמשמע ד' קל' על תכלת ולבן כפיד משמע כיון דגדילים קל' על מרזיזיהו דבע' שיח' בויין. אבל למאי דמסקינן דד' חוסין בע' לעולם וגדילים דכדרכו ד' חס' תכלת או לבן חס' תכלת ולבן. לוחה יש מקום ליה"ת מנ"ל דבע' ב' מלכין וב' מתכלת. ופס"ט.

ב' ע"א תוס' ד"ה סדין בליות כו' וי"הו סימא יבשתה כון דלא חזבר מדמי עשה לל"ת. יסין בחידושי' לסוכה ו' ע"א מ"ש במסוגר דרמז"א כיסוד קובית החוס' על פירש"י וז"ל י"ש :

מ"ג ע"א תוס' ד"ה ור"ש יסין בחידושי' ליבמות ד' ע"א ובחידושי' לסוכה שם. יסין בתים' יבמות ו' דלמ"ד דילוף דעשה דוחה ל"ת מעלמא מ"מ בע' סמוכין להחיר בלחיס בל"ית לאשמע' דגם עשה שאינו כו"כ כמו לל"ת מ"מ דחי ל"ת יע"ש. ולפ"ז עכ"ל דנשים פטורות מל"ית ועל דרך שב' בתי' ליבמות שם יע"ש :

מ"ט